

Cló Cholm Cille (1939)

CAILÍN FRICZ

“*If ceirbhoe an dán a bheic órá jíor-éabáil.*”

Ní BHÉIC ’fhior agat cé acu ba tmeafra—na Saranaití nór na Meiriocáinaití—le gairgeas, glairfíríg agus gaoctaireasct. Aicí ríl mé go mba tmeafra na mná go mór ná na fir. Cualas mé gáct uile lá ariamh gur gairgeamhail, glórach an dréam iad na Meiriocáinaití, aicí tuigearas doom i gcoimhniúde go raiib na Saranaití dúnártha, beag-éainnteach. Tá rúil agam na cí ionann na Saranaití agus na Meiriocáinaití uilig don dréam seo atá i stírlácht agam.

Ceap mé go raiib an mí-ádh ari faid oírt agus bualaó le na leisceir, mar níorib’ fada ina gcoirmataír mé gur éorúis mé ag prád hom féin gur beag ruis rian doimhín éomh céartta le bheic abuil comhluasach i bhfeidh ó bairle na cí ionann ruití dónib agus duit i ruis ari bia. Dá n-éirítear ari a bheic ag camint ari céol agus cumadóirí ceoil ní béo ari ríseal bairleac éomh dona rín; aicí b'í Bach, agus Mozart, agus Handel agus Gluck agus a lán eile na cí cuijmhaeac hom agairt leis an mbriocfeartha agus leis an dinnéar agus i f na cíortí agus ag gaeál a chodlaó dúninn go dtí nári tímpe le hom mara gcloírfínn focal rá na cumadóirí ceoil ná a gcuaid ceoil go lá mo báis. B' ión é an tam ari tmeafar mé go mba críonna an té aonbhaingt i stórasach go mbíonn bláth ari an mbeagán. Faraor, ari gá mire hom féin, na cí annfeo atá cuiad den